Ч. 235. Четвер 31 (18) жовтня 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — З палати послів. — З угорского сойму. — Подорож іспаньскої королівскої пари. — З Сербії. — Американьска фльота в дорозї. — З Марокка. — З Росиї.

Вчера в передполудневих годинах відбула ся конференция провідників клюбів, на якій — як зачувати — ухвалено, аби перше читанє угодових предложень покінчити нині. Слідуюче засїданє послів має відбути ся аж ві второк. Дальше зачувати, що п. Президент міністрів заповів предложенє буджету державного на рік 1908 в слїдуючім тиждни.

На вчерашнім засїданю палати послів виголосив між иншими промову в справі угодових предложень п. Президент міністрів бар. Бек. Бесїдник відпирав поодинокі закиди, піднošені против угоди і вказував на еї користи. Справи дотикаючі Боснії і Герцеґовини можуть бути управильнені лише в дорозї законів, уложених спільно обома половинами монархії. Обговорював відтак подрібно справу конверсиї угорских довгів і заявив, що не може бути бесїди о пошкодованю Австриї в наслідок ужитя спільних поборів митових на покритє спільних видатків. Бесїдник просить палату, ту першу палату, яка вийшла з волї народу, аби розслїдила угоду, котра має 10 літ управильнювати господарскі відносини обох половин монархії по мисли правдивої сусїдскої приязни і дати трівкі підстави продукциї і торговлї. Ухвалюючи угоду — кінчив бар. Бек — дайте, панове, монархії, дайте нашим честно працюючим верствам найважнїйше добро: спокій в праці.

Крім инших бесїдників промавляв іменем Кола польского пос. Абрагамович і заявив, що его сторонництво буде голосувати за угодою.

Іспаньска пара королівска прибула оногди в гостину до президента французскої републики Фалієра. Цілого шляху зелїзничого, яким переїздив король, стерегло войско. Міністри справ заграничних Франциї і Іспанії відбули спільну конференцию в справі одноцїльного поступованя в марокканьскій квестиї. Передвчера вечером відбув ся в Елізейскій палаті обід, на якім президент Фалієр пив на здоровлє іспаньскої королівскої пари, підносячи дружні відносини між Францією й Іспанією. Король Альфонс висловив в своїй відповіди вдоволенє з нових вузлів, які лучать обі країни. По обідї приняла королівска пара французских міністрів, президентів палат, французского амбасадора в Мадридї і іспаньского амбасадора в Парижи а відтак виїхала до Льондону.

На площи Марка в Білгородї відбуло ся в недїлю велике віче, скликане з'єдиненою сербскою опозицією. Посли Стоянович (мол. рад.), Веліковиҹ (нац.) і В. Марінкович (поступовець) виголосили короткі промови, в яких осуджували внутрішну і заграничну полїтику правительства, яке м. и. стягаючи маси войска до Білгороду на час віча, дає найкрасший доказ свого пониманя свобід народу. Віче приняло однодушно резолюцию, в якій осуджено поведенє правительства а передовсім розвязанє скупштини, та висловлено домаганє, щоби правительство розписало нові вибори до парляменту. Збори перейшли спокійно. Социяльні демократи не брали уділу в тих зборах.

Президент Рузвельт подав урядово до відомости, що фльота кораблів опанцирених виїде дня 26 грудня з Гемтон Рудс в окружну подорож на Супокійнім океанї. Державний секретар Рут заявив на довшій конференциї з японьским амбасадором, що між Японією а Сполученими Державами не заходить нїчо такого, що робило би висланє американьскої фльоти на Тихій Океан конечним. В то — розуміє ся — може вірити кождий, хто хоче, але таких людий буде в Японії мабуть не богато.

Муляй Гафід, почувши, що султан Абдуль-Азіс висилає до Моґадору своїх вояків, післав підкріпленє для своєї „мечалі" під проводом

Самоїзд

(З мадярского — Сандора Броді).

I.

В сподї дверий була вузонька щілина, крізь котру заглядав звичайно, чи жінка вже обудила ся. Кождого дня рано клякав при порозї еї спальнї і провірював, чи в комнатї вже ясно, чи жалюзиї вікон вже піднесені, бо то звичайно робила пані сама. Тодї починав ся еї день і тодї вільно було мужеви війти до спальнї.

Насамперед відбував ся поцїлунок; позваляла цїлувати ся в чоло і в руку. Відтак приходив молодий лїкар, котрий в присутности мужа масував кождого дня паню банкирову, що мало зараджувати легкій неврастенії, на яку жалувала ся. Відтак споживала в ліжку снїданє, складаюче ся з чотирох сирих яєць, які випивала правильно, аби придбати пять кільоґрамів, недостаючих їй, після еї вповненя, до властивої ваги.

По такім снїданю брала купіль, учила ся пів години грецкого язика, а вкінци починала убирати ся при помочи двох служниць і очевидно в присутности мужа, котрий оповідав новини дня. О пів до першої була вже все одїта, а перед браму величавої їх палати заїздив великий самоїзд помаранчевої краски. Відвозила ним мужа до канцеляриї, де мав кілька актів до підписаня; за той час, коли він перебував в бюрі, пані полагоджувала кілька орудок в містї і скоро вертала по мужа, аби у двійку удати ся на гори окружаючі Буду, бо обоє любили природу і сьвіжий воздух.

В самоїздї, особливо коли їде ся скоро, не можна розмавляти. Отже мовчали. Одностайний гуркіт самоїзду переривав від часу до часу шофер, остерігаючи при помочи трубки дїти робітників, які бавили ся на гостинци, і людий, що товкли на дорозї камінє. Деколи задержували ся при якім хорошім ліску і устроювали собі малу прогульку пішки. Тут можна було собі на то позволити, бо тут не було нїкого, кому могло би видати ся сьмішним, що муж сягав своїй жінцї ростом майже по рамена. Цїлком не старий, малий, живий і сьмішно лисий чоловік. На переді лискучої, голої голови мав малу купку чорного як крук волося, що робило враженє кисти, а відтак вже розтягала ся аж по карк лисина, подібна до динї. Одним словом виглядав на такого мужа, котрому жінка не може бути вірна.

А однако діяло ся цїлком инакше. Банкир удержував любовницї, аби не дати упасти своїй повазї серед товариства і аби вирівняти дивні відносини свого супружого пожитя. Натомість она жила майже в цїлковитім відокремленю: залюблена в собі самій просто обожала своє хороше тїло і шанувала его так дуже, що навіть спала в рукавичках. Поза тим не обходило еї нїчого на сьвітї, а мимо того, коли хтось чужий, хочби найбільший мораліст, побачив еї при боцї мужа, мусїв собі погадати: „Та може робити, що їй сподобає ся, ну й очевидно, що робить, що їй подобає ся!" Так не було.

Була лише хороша. Еї пречудно різьблена голова угинала ся під тягаром хорошого, темно-каштанового волося, а трохи червонаве лице відбивало від снїжно-білої краски тїла на тлї, якою рідко котра красавиця може похвалити ся. Особливо еї рамена незвичайно хорошо заокруглені, а майже нїколи не закриті, мали для мужчин якусь незвичайну принаду. Не наймов ся нї один, котрий поглянувши раз на них, не піддавсь би мимохіть деяким мріям. Просто тиснули ся они, як нетлї до молочно-білої кулї електричної лямпи, а она сьміяла ся, притягала їх до себе і не журила ся цїлком о то, що з ними стане ся. Яснїла і сьвітила виключно лише для себе... Того не хотїли люди розуміти і говорили собі до уха:

— Не має житя!

А панї додавали:

— Хора женщина...

Однако не була она хорою, лише мала свої сильні пересьвідченя, які уложила собі в тревалі правила:

„Маю понизити ся супротив мужчини? Щож він менї може дати? Що годен менї дати?

„Любов впливає на недостачу апетиту, витворює безсонність, а впрочім, хто любить в нинїшних часах?

„Чи є чиста любов?

„Остаточно не могла би я того зробити, хоч би навіть хотїла. В моїй родинї нїчого по-

Муляя Сафана. В тій самій цїли вислав він Саїда Лябібакуса, якого іменував ґубернатором Моґадора. За впущенє своїх войск обіцює Муляй Гафід комендантови Моґадору 4000 люідорів а відтак іменованє вождом усїх своїх войск.

Вибори до думи державної в Росиї на укінченю; вислїд їх ще не звістний, але вже з того, що доси знає ся, можна сказати, що яка конституция, така буде й репрезентация. Верховодяча в Росиї бюрократия переперла сим разом своїх людий. — З Владивостока доносять: Вчера рано збунтували ся вояки баталїону мінерів і почали стріляти до касарнї, в котрій були дві компанії десятого полку стрільцїв. Вірне войско зачало тодї стріляти до бунтівників з машинових карабінів і бунтівники піддали ся та видали оружиє. По сторонї бунтівників згинуло двох вояків а 5 було ранених. Застрілено також цивільного аґітатора, котрий вів збунтованих вояків. З полку стрільцїв згинув один вояк; двох офіцирів і кількох вояків єсть ранених.

Новинки.

Львів, дня 30-го жовтня 1907.

— **Іменованя.** Львівский висший суд краєвий іменував офіциялів канцелярийних Юлїяна Турка в Обертинї, Альфреда Маєрского в Тернополи і Хаїма Кеселєра у Львові старшими офіциялами канцелярийними ad personam з полишенєм на дотеперішних місцях службових. — П. Міністер справ внутрішних іменував директора урядів помічничих при львівскім Намістництві цїсарского радника Арнольда Де Льож, старшим директором урядів помічничих.

— **Нові почти.** З днем 1 падолиста входять в житє почтові уряди в Яворі над Стриєм турчаньского повіта і в Грушатичах бобрецкого повіта.

— **Конкурс на запомоги** з фонду А. Бончевского. Відповідно до вимоги фондаційного акту, надрукованого в „Хронїцї“ (1903, ч. 14, ст. 6—7), та додаткової ухвали Видїлу (ibidem, ч. 23, ст. 1 і 3) оголошує Видїл Тов. ім. Шевченка отсим конкурс на дві зворотні запомоги з фонду пок. Антона Бончевского по 200 К, призначені для студентів університету сьвітских факультетів. Кревні фундатора мають першеньство. Надїлений запомогою має підписати реверс, у якім зобовяже ся звернути побрану запомогу фондови, скоро зможе. Удокументовані подання належить вносити на адресу Видїлу до дня 30 падолиста, 1907 року, а на їх зворот залучити марку на 45 сотиків.

— **Репертоар руского народного театру** в Стрию. (Саля Народного Дому. Початок о 7 годині вечером. Білєти продає Народна Торговля): В четвер 31 с. м. „Павло Полуботок“ історична траґедия в 5 дїях Осипа Барвіньского. — В пятницю 1 падолиста „Анонїми“ знаменита штука в 3 дїях. — В суботу 2 падолиста „Продана наречена“ опера в 3 дїях Ф. Сметани. — В недїлю 3 падолиста „Запорожець за Дунаєм“, народна оперета в 3 дїях Артемовского.

— **Небезпечна пригода** лучила ся вчера іспаньскому королеви і єго женї, коли вертаючи з Парижа, де були в гостинї у президента француской републики, їхали до Анґлії Поїзд, котрим їхали, вискочив із шин в хвили, коли в'їздив в Шербурзї на шлях ведучий до арсеналу. Король і королева дізнали сильного потрясеня. Одна особа із служби зелїзничої була ранена.

— **Утеча Онипка.** Бувший посол до першої думи, Онипко, засуджений на заслане в найдальші сторони Сибири за участь в конштадскім заговорі, утїк в дорозї до місця вигнаня. Онипка привезено до Єнїсейска водою на арештаньскім човнї, в кайданах на руках і ногах. В тім містї єго розкули і разом з цїлою партиєю засланцїв мали єго виправити до Туруханьского краю. Єнїсейска інтеліґенция хотїла відпровадити засланця-посла, однак власти до того недопустили і потайки відставили єго за місто. Начальник повіта передаючи засланцїв поліцийній сторожі, звелїв стеречи специяльно Онипка і додав навіть, що „инші засланцї менше важні“. Всеж таки Онипко вспів перед Туруханьском утечи і сховати ся без слїду.

† **Помер:** о. Антін Сгрутиньский, радник епископскої консисториї в Станиславові, парох в Ямници, дня 28 с. м. в 75 роцї житя, а 49 сьвященьства.

— **Дрібні вісти.** Із запомогової квоти 8.000 корон, призначеної краєвим соймом для польских і руских ґімнастичних товариств, удїлив краєвий Видїл запомоги руским „Соколам“ у Львові 200 К, в Станиславові 100 К і в Стрию 100 К. — Коломийский полк піхоти ч. 24, стационований тепер в Станиславові і Залїщиках, буде перенесений на весну 1908 р. до Відня на 5 лїт, а на єго місце поверне до Станислава 58 пп., що рекрутує ся зі Станиславівщини, а стоїть залогою в Перемишлї. — В Попрадї на Угорщинї уродила онодї тамошна учителька Йосифина Земанова 4 дїтий, самі дївчата. Мати і дїти здорові. — В Тарнові експльодувала в складї покосту купця Каца бочка, імовірно з бензиною, причім погиб на місци хлопець, який війшов до пивницї зі сьвічкою в руках. — Звістний наш композитор Денис Січиньский переселив ся із Станислава на постійний побут до Лапшина коло Бережан, де працює над великою оперою п. з. „Роксоляна“. — В справі звістних спроневірень на зелїзници в станиславівскій дирекциї прокураторія державна відослала акти слїдчі Зібавера і товаришів до висшого суду краєвого у Львові з внесенєм, щоби розправа судова відбула ся у Віднї а то длятого, що Зібавер єсть в Станиславові дуже популярний а се могло би вплинути некористно на хід процесу. — Вел. князь тосканьский, батько бувшої саскої королевої, пізнїйшої ґрафинї Монтїньозо а тепер панї Тоселлї і бувшого архикнязя Леопольда а тепер Леопольда Вельфлїнґа, котрий недавно тому оженив ся з якоюсь досить собі звичайною повійницею — єсть умираючий. Панї Тоселлї приїхала до Зальцбурґа, але батько рішучо відмовив дочцї приступу до себе. — В Стрию розпочав ся вчера процес о звістні непокої в Горуцку підчас послїдних виборів до Ради державної. На лаві обжалованих засїло 66 селян. До розправи покликано 38 сьвідків. — Вирок увільняючий Гардена в звістнім процесї викликав в цїлім Берлинї величезне враженє. Цїсар Вільгельм має бути дуже обурений цїлим процесом і конферував вчера в сїй справі з канцлером кн. Більовом а нинї має відбути ся у цїсаря знову нарада найвисших достойників войскових в цїли обговореня вироку судового і єго наслїдків. Розійшла ся непотверджена доси чутка, що ґр. Мольке відобрав собі житє вистрілом з револьвера. — Львівска поліция одержала повідомленє, що в музею артистично-промисловім в Лїберци в Чехії невислїджені доси злодії допустили ся великої крадежі; забрали іменно дорогоцїнні предмети артистичної різьби, між иншими 2 золоті кубки, золотий хрест, золоті чаші в стилю нїмецкого бароку, 2 пушки з медальонами і т. и. Шкода єсть дуже значна.

— **З зелїзниці.** Почавши від 1 падолиста с. р. аж до 30 цьвітня 1908 переходити будуть на шляху Львів-Брюховичі замість дотеперішних поїздів ч. 2223 і 2224 нові поїзди льокальні а то ч. 2235 в недїлї і рим. кат. сьвята (від'їзд зі Львова о год. 2 мін. 1 по полудни) і ч. 2233 в будні дни (від'їзд зі Львова о год. 3 мін. 20 по полудни). До повороту з Брюхович буде служити поїзд 2234, відходячий з Брюхович щоденно о год. 4 мін. 45 а приходячий до Львова о год. 5 мін. 10 по полудни.

— **Напад на поїзд.** Варшавскі часописи доносять: В пятницю 25 с. м. о год. 5 по полудни на стацию Славків, при домбровскій віднозї надвислянських зелїзниць, приїхав товаровий поїзд. В тім поїздї був специяльний

дібного не лучило ся, а до таких річий треба бути відповідно вихованим від уродженя“.

Поза тим в розмові була незвичайно свобідна. З мужчинами розмавляла, як з женщинами. Мало то той наслїдок, що не один мужчина, котрий бачив єї перший раз, усьміхав ся зарозуміло і говорив собі в души:

— Ну! всьо в порядку!...

Одинако за першим неприличним слївцем або порушенєм — зникав. Не потребувала приказувати, аби викидали єго за двері, досить було одного погляду холодної як лїд красавицї, аби джентельмен провалив ся крізь землю... Всї знали, що всякі заходи безуспішні, але мимо того напади не переставали. Старі екселенциї, тайні радники, дипльомати і міністри, а навіть поети і офіцири любували ся нею безнастанно.

Тимчасом лиса голова єї мужа знижала ся кождого дня до щілини при порозї єї спальнї; банкир підглядував правильно, чи жалюзиї вже підтягнені, чи можна подати чотири сирі яйця, які звичайно сам їй приносив і надтовкав.

II.

Малий чоловічок був другим єї мужем. Першим був адвокат. Той пізнав єї в однім з провінциональних міст, а спільні свояки постарали ся о то, аби їх висватати. Позаяк же їх фінансові відносини відповідали собі взаїмно, то значить довги адвоката не виносили більше, як половина єї посагу — то цїла річ була в порядку.

Повінчали ся, виїхали в подорож, устроїли собі мешканє і розпочало ся найзвичайнїйше в сьвітї житє. Дїтий не було; отже молода панї могла ходити, кілько хотїла на балї і забави. Раз занедужала, побридла, відтак знов стала хорошою, а вкінци в другім роцї свого супружого пожитя стрітила ся в Ґастайн з малим чоловічком. Часто були сам на сам з собою, робили прогульки в гори, їли разом, а по повороті до Пешту повтаряло ся то заєдно. Адвокат з величавим заростом — належав він дїйстно до найкрасших і найлагіднїйших бородачів — став вскорі синдиком величезного банку, котрого головним акционером і директором був малий лисий чоловічок. Всї вірили в то сьвято, що хороша панї була любовницею банкира, то й нїчо дивного, що панї з „товариства“ граючі на біржи, просили єї о всілякі пояснення і ради.

Молодому адвокатови звернула мати увагу на ті дивні відносини, почав отже й він недовірчиво глядїти. Раз удалось єму підслухати розмову, яку вів директор з єго жінкою:

— Я ошалїю, коли так дальше буде.

— То ошалїйте!

— Всї гадають о нас Бог знає що, а тимчасом я просто кажу ся. Руйную ся морально і не бачу можности, як вийти з того дивного положеня. Позвольте хоч взяти ся за ручку! І того менї не вільно?

— Не дотикайте мене своїми щурячими лабами!

— Отже не схочете мене нїколи полюбити?

— Ще чого! Ха, ха!

— Кого ж ви любите? Нїкого?

— На кождий случай мого мужа більше, як вас.

— А що зі мною буде? Що?

— Оженїть ся зі мною.

Настала тишина, адвокат запер віддих, а тимчасом банкир говорив притишеним голосом:

— Будете моєю жінкою з усїми уступками з моєї сторони. Одною з важнїйших буде то, що не вимагаю, аби ви розводили ся з своїм чоловіком... Що?

— Я вже раз вам сказала, що або ожените ся зі мною, або за двері! Я честна женщина і маю вже досить того удаваня — впрочім хочу бути в порядку сама з собою!

— Як то? Отже маю тепер розводити ся з жінкою по двацятьчотиролїтнім щасливім пожитю? Того жадаєте від мене? Атже она на певно розболїлась би, а я не пережив би того...

— То я пішла би тодї за вашою домовиною.

Адвокат відотхнув. Отже не стало ся ще нїчого злого! Війшов до комнати і станув при дверех поглядаючи на обоє ґрізно. Банкир поблїд і тряс ся як осика, але хороша панї була цїлком спокійна. Підійшла до мужа, положила єму руку на рамени і сказала:

— Віддаю ся за него, бо він менї лїпше відповідає. Будь так добрий і іди спати до готелю.

(Конець буде).

службовий ваґон, в котрім находили ся зелізничий касиєр Востриков і чотирох вояків. Крім того на плятформі ваґона стояло на варті двох вояків. Нараз під той ваґон кинено бомбу. Роздав ся страшний гук і в одній хвили підлогу та стіну ваґона вирвало, а трех вояків, що находили ся в середині ваґона, викинуло на верх на землю. До ваґона підбігло зараз кількох людий, котрі вистрілами з револьверів зранили касиєра і одного з вояків. Відтак напастники, яких було 15, розбили скриню з грішми і забрали 15.000 рублів, призначених на виплати зелізничим официяльстам, і 162 рублів, віддані начальником стациї. Упоравшись з ваґоном, напасники війшли до стацийного будинку, знищили телеґрафічні і телефонічні апарати і усунувши службу в льокомотиви, відчепили льокомотиву від поїзду і від'їхали в сторону Стшемещиць. О год. 6 вечером стация Стшемещиці, дізнавши ся про напад, вислала специяльний поїзд з відділом войска та лікарями. На середині дороги поїзд стрінув стоячу льокомотиву, з котрої вода і пара були випущені. Льокомотиву забрали на стацию Славків. В погони за напастниками удав ся начальник повіта із сильним відділом войска. Обох ранених, Вострикова і вояка, відвезено поїздом до Варшави. Напад і грабіж виконала революцийна фракция польскої партиї социялістичної.

— **Скляні одїня.** Як звістно, скло є одним з найгірших провідників електричности, отже одним з найліпших ізоляторів. Тому дивна річ, що скляних тканин не уживано доси замість кавчукових рукавиць та инших ізоляторів, які служать до забезпеченя людий, що стикають ся безпосередно з електричностию. Аж в послідним часї електротехнік Ле (Lee) запроєктував здїйстнене того пляну, викazуючи мягкість і тревалість скляної тканини, а також єї великі ізоляцийні прикмети. Що той проєкт зараз не використано практично на більшу скалю, причиною сего досить високі цїни скляної вовни, що виносять від 15 до 30 корон, а ті цїни по думці згаданого електротехніка обнижать ся, коли попит на скляну вовну зробить ся більший.

— **Підвисшенє кари за шпигуньство.** Перед карним трибуналом відбула ся минувшого місяця тайна розправа против Мечислава Кучмаєвского зі Сучави, обжалованого о злочин шпигуньства. Кучмаєвский був вахмайстром артилериї, пізнійше кельнером, а вкінци не мав ніякого занятя. В часї волокитства арештовано єго в Станиславові і найдено при нїм компромітуючі докази, що займає ся шпигуньством. Ті документи відносили ся до кріпостий в Кракові, Перемишли, Комарні і т. п. Знатоки рішили, що документи важні. По переведеній розправі засуджено Кучмаєвского за шпигуньство на пять місяців вязниці. Прокуратор зголосив відклик що-до низького виміру кари. Тепер висша інстанция підвисшила Кучмаєвскому кару на оден рік тяжкої вязниці.

— **Банкротство.** З Перемишля доносять, що в послідних часах з причини загальної недостачі готівки запанував в Перемишли в грошевих інтересах великий переполох. Поважні і солідні фірми, як Гутнер і Кеннер, брати Штайнберґи і ин. збанкротували. Як зачувати, в околици кількадесять менших фірм зголосило невиплатність. Недостача готівки така велика, що навіть на лихварский процент великі купці і богаті люде не можуть дістати. Всі банки і фінансові інституциї здержали виплату і готівки на грошеві торги не пускають, звідки походить застій в грошевих трансакциях та безчисленні банкротства. Пасиви збанкротованих фірм виносять около міліона корон.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа у Львові дня 29 жовтня:** Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 11·80 до 12·—; жито 11·60 до 118 0; овес 7·10 до 7·30; ячмінь пашний 7·— до 7 50; ячмінь броварний 8·— до 8·50; ріпак —·— до —·—; льнянка —— до —·—; горох до вареня 9·50 до 10·—; вика 0·— до 0·—; бобик —·— до 6·80; гречка 6·60 до 6·80; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 65·— до 75·—; конюшина біла 45·— до 55·—; конюшина шведска 65·— до 75·—; тимотка —·— до —·—.

Телеґрами.

Відень 30 жовтня. Є. Вел. Цїсар вчера в полуднє переходжував ся через пів години по обох шенбруньских ґалериях а відтак ходив через 20 мінут по парку. По проходї в парку Цїсар через короткий час спочивав.

Краків 30 жовтня. В справі крадежі в канторі виміни Айбеншіців прибув тут нині з Відня ліквідатор І. австр. Товариства обезпечень від вломів в цїли обчисленя шкоди. Каса була обезпечена на 25.000 кор.

Париж 30 жовтня „Petit Parisien“ доносить, що радник амбасади Леконт (вмішаний в процес Гардена) не верне вже до Берлина, лиш піде на иншу посаду.

Петербург 30 жовтня. (П. А.) Убийницю Максимовского, начальника управи вязниць, якусь Заґознікову, студентку консерваториї музичної, засуджено на смерть через повішене.

Петербург 30 жовтня. Палата судова засудила на замкнене в кріпости через рік студентку курсів чужих язиків, доньку дійстного радника державного, Нікологорску, у котрої викрито склад социяльно-революцийних видавництв.

Одеса 30 жовтня. До помешканя директора цукроварні Ґольдфарба прийшов „експропріятор“ і зажадав 2000 рублів. Коли Ґольдфарб виймив револьвер, напастник кинув бомбу, котра зранила Ґольдфарба. Коли же розбишак вискочив відтак на улицю, поліцай стрілив до него і зранив єго тяжко.

Теляв (на Кавказі) 30 жовтня. В ночи пробовало 4 арештантів втечи. Пробивши стїну, видобули ся на дах. Вартовий стрілив до і одного убив а другого зранив, двох прочих зловлено.

Буенос Айрес 30 жовтня. (Нім. Тов. кабл.) Конґрес народний збере ся в половині падолиста на надзвичайну сесию.

Рим 30 жовтня. З нагоди 25-лїтної парляментарної діяльности президент міністрів Джолїтті одержав численні ґратуляциї.

Липск 30 жовтня. Вчера о 5 год. по полудни настав в однім з тутешних домів вибух ґазу. Дах будинку вилетів у воздух а пізнїйше спадаючи, завалив своїм тягаром оба поверхи домів. До 9 год. вечером видобуто 8 осіб тяжко ранених. Серед розвалин знайдено тїло убитої дитини.

Льондон 30 жовтня. Вчера вечером приїхали тут король і королева іспаньска.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середноевропейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2 16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·32**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).